

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร
**PERSONAL FINANCIAL PLANNING OF BANGKOK METROPOLITAN
ADMINISTRATION'S GOVERNMENT OFFICER**

นายธนวรรธ ชมพุดผ่อง
สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

Tanawat Chompoopudpong

Email: tanawatphuo11@gmail.com

Faculty of Business Administration Program in Finance and Banking, Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านการวางแผนการออม ด้านการวางแผนการลงทุน ด้านการวางแผนภาษี และด้านการบริหารหนี้สิน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุราชการ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามซึ่งใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องมือทางสถิติ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการศึกษานี้พบว่า มีผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 มีอายุ 36-45 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 สถานภาพสมรส จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 64.0 มีอายุราชการ 11-15 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็น ร้อยละ 24.7 มีจำนวนคนในครอบครัว 3 คน จำนวน 140 คน คิดเป็น ร้อยละ 35.0 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,000 – 34,999 บาท

ผลการศึกษานี้พบว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการวางแผนการออม ด้านการวางแผนภาษี ด้านการบริหารหนี้สิน และด้านการวางแผนการลงทุน ตามลำดับ

คำสำคัญ: การวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ABSTRACT

The research's object is to study how BMA's government officers manage personal financial. The factors of research include Saving planning, Investment planning, Tax planning and Debt managing. That are classified by Personal factors were including Sex, Age, Marital status, Academic degree, Years' experience , Number of household and Average monthly income.

The population use is Bangkok Metropolitan Administration's Government officers. The Samples used in this research amount of 400 peoples. The questionnaire was instrument of this research. Data was analyzed by using SPSS for Social Science Research. The statistics were percentage, mean and standard deviation.

The results found that the respondents are 400 peoples. Most are female 222 peoples representing 55.5%. Most aged 36-45 years old 129 peoples representing 32.3%. Most are married 224 peoples representing 56.0%. Most are bachelor's degree 256 peoples representing 64.0%. Most have years' experience 11-15 years 99 peoples representing 24.7%. Most have 3 peoples in household 140 peoples representing 35%. Most have average monthly incomes 25,000-34,999 baht 120 peoples.

The results found that Personal Financial Planning of Bangkok Metropolitan Administration's Government officers overall is at high level. Considering each side, then that is the high level of Saving Planning, Tax Planning, Debt managing and Investing Planning respectively

Keyword: Personal financial planning.

บทนำ

เงินมีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน อำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการภายในสังคม และทำให้เกิดการขยายตัวของ การซื้อขายซึ่งมีผลต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจเงินยังเป็นมาตรฐานในการใช้วัดมูลค่า หรือใช้เป็นเครื่องมือให้การวัดมูลค่าของสิ่งของและบริการต่างๆ โดยการเทียบมูลค่าของสิ่งเหล่านั้นออกมาเป็นหน่วยเงินตราในปัจจุบันเงินไม่เพียงสามารถซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการได้เท่านั้น แต่ยังเป็นทรัพย์สินที่มีผู้คนปรารถนาจะได้มาครอบครองบ้างก็เพื่อแสดงถึงฐานะของตนให้เป็นที่ยอมรับในสังคม บ้างก็เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน

ในอดีตก่อนที่จะมีการพิมพ์ธนบัตรและเหรียญกษาปณ์เพื่อใช้เป็นเงินตราในปัจจุบัน เงินตราในยุคก่อนประวัติศาสตร์ ยังไม่มีความสามารถที่จะสร้างเหรียญกษาปณ์หรือพิมพ์ธนบัตรออกมาได้ ในยุคแรกที่เก่าแก่ที่สุด คือ ยุคหิน มนุษย์ยังคงอยู่ในถ้ำและไม่รู้จักโลหะ บ่อยครั้งในการติดต่อแลกเปลี่ยนกันจึงใช้เครื่องมืออุปกรณ์หิน เป็นสื่อกลาง และนับเป็นเงินตราในยุคแรก ยุคต่อมามนุษย์เริ่มรู้จักและใช้โลหะ

เช่น สำริด ซึ่งสามารถแปรรูปได้ง่าย ทำให้เกิดความนิยมในการนำโลหะเหล่านี้มาแลกกับสินค้าต่างๆ เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง และพัฒนาต่อเป็นการใช้โลหะที่มีค่าหายากมากขึ้นเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน โดยมนุษย์เริ่มใช้แร่เงินกับทองคำซึ่งทำให้เกิดพิศดาราคาที่มีมาตรฐานขึ้น โดยประเทศไทยในปี พ.ศ. 2403 จึงได้มีการผลิตเหรียญกษาปณ์แบบสากลขึ้นเป็นครั้งแรกของไทย ต่อมาในปี พ.ศ. 2441 จึงได้มีการปรับปรุงมาตราเงินตราไทยเป็นหน่วยบาทและสตางค์ คือ 100 สตางค์เป็น 1 บาทและมีการใช้หน่วยดังกล่าวต่อเนื่องมาจวบจนปัจจุบัน

จากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนไทย โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติปี 2564 พบว่าครัวเรือนไทยมีที่มารายได้จากการทำงานมากที่สุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนไทยอยู่ที่เดือนละ 27,352 บาท ในส่วนของรายจ่ายเฉลี่ยของภาคครัวเรือนไทยหมดไปกับค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภคมากที่สุด โดยมีรายจ่ายเฉลี่ยทั้งหมดต่อเดือนอยู่ที่ 21,616 บาท โดยรายจ่ายสูงสุดอยู่ที่รายการอาหาร/เครื่องดื่ม/ยาสูบ ที่อยู่อาศัย/เครื่องใช้ และยานพาหนะ/การเดินทาง ตามลำดับ และในส่วนของหนี้สินจากการสำรวจพบว่าครัวเรือนไทยเกินกว่าครึ่ง มีหนี้สินเฉลี่ยเป็นเงิน 205,679 บาทต่อครัวเรือน โดยเมื่อนำข้อมูลรายได้ครัวเรือนจากการสำรวจมาวิเคราะห์การกระจายโดยแบ่งเป็นกลุ่มควินไทล์ (Quintile) พบว่าทุกกลุ่มมีรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากเมื่อสองปีก่อนเพียง 367 บาท และหากเปรียบเทียบกลุ่มที่มีรายได้สูงที่สุด จะมีรายได้เฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยที่สุด เกือบ 9 เท่า

ข้อมูล ณ สิ้นไตรมาสที่ 3 ปี 2564 ชี้ว่าระดับหนี้ครัวเรือนไทยเพิ่มขึ้นสูงถึง 89.3% ต่อ GDP ซึ่งนับได้ว่าอยู่ในระดับที่น่ากังวล หากเปรียบเทียบกับต่างประเทศ ไทยมีระดับหนี้ครัวเรือนต่อ GDP สูงเป็นอันดับที่ 12 จาก 70 ประเทศทั่วโลก และยังคงสูงเป็นอันดับที่ 2 ในเอเชีย โดยปัญหาหนี้ครัวเรือนในปัจจุบันมาจากหลายสาเหตุ ได้แก่ (1) พฤติกรรมของครัวเรือน (2) แรงกระตุ้นจากภาครัฐและเอกชน (3) การส่งเสริมของสถาบันการเงิน โดยงานศึกษาของสถาบันวิจัยเศรษฐกิจป๋วย อึ๊งภากรณ์ พบว่าคนที่มียาอยู่ต่ำกว่า 25 ปี กู้เงินเพื่อซื้อรถยนต์มากขึ้น ขณะที่จำนวนผู้กู้เพื่อซื้อบ้านหลังแรกที่มีอายุน้อยกว่า 35 ปี ก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน

ผลการสำรวจทักษะทางการเงินคนไทยในปี การสำรวจจะแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ความรู้ทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน พบว่า คนไทยมีระดับทักษะทางการเงินพัฒนาดีขึ้นจากการสำรวจครั้งก่อนหน้าในปี 2561 และสูงกว่าค่าเฉลี่ยการสำรวจทักษะทางการเงินประเทศทั่วโลกครั้งล่าสุดขององค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) โดยคนไทยยังมีปัญหาในด้านความรู้ทางการเงิน ยังขาดความรู้ความเข้าใจผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีความซับซ้อน ซึ่งจำเป็นต้องเสริมสร้างความรู้ในส่วนของคุณค่าเงินตามกาลเวลา การคำนวณดอกเบี้ยเงินฝากแบบทบต้น การกระจายความเสี่ยงในการลงทุน การวิเคราะห์ความเสี่ยงและผลตอบแทน ด้านทัศนคติทางการเงิน หรือความตั้งใจในการบริหารจัดการเงินนั้นพัฒนาขึ้น และนับได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ดี โดยทัศนคติในส่วนของกรวางแผนเพื่ออนาคตระยะยาวมีพัฒนาการจากปี 2561 มากที่สุด คาดว่าเป็นผลมาจากความไม่มั่นคงทางรายได้ที่

เกิดจากวิกฤติการณ์โควิด-19 ส่งผลให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมพร้อมทางการเงิน ในกรณีฉุกเฉินมากยิ่งขึ้น

จากปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันประกอบกับข้อมูลสถิติที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าคนไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจทางการเงิน และมีปัญหาทางการเงินที่น่าเป็นห่วง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาถึงความสามารถในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลให้เกิดประสิทธิภาพ สร้างความมั่นคงและมั่นคงทางการเงินให้กับตัวบุคคลและครอบครัวในระยะยาว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

มุ่งศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร โดยมีขอบเขตด้านเนื้อหา ดังนี้

1. **ตัวแปรอิสระ** คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร ได้แก่
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 อายุ
 - 1.3 สถานภาพ
 - 1.4 ระดับการศึกษา
 - 1.5 อายุราชการ
 - 1.6 จำนวนคนในครอบครัว
 - 1.7 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
2. **ตัวแปรตาม** คือ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร ได้แก่
 - 2.1 การวางแผนการออม
 - 2.2 การวางแผนการลงทุน
 - 2.3 การวางแผนภาษี
 - 2.4 การบริหารหนี้สิน

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้าราชการกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 19,657 คน

(ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร เดือนมิถุนายน 2565)

โดยผู้วิจัยจึงได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรของ Taro Yamane ซึ่งกำหนดความเชื่อมั่นที่ 95% ความผิดพลาดไม่เกิน 5% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 393 คน

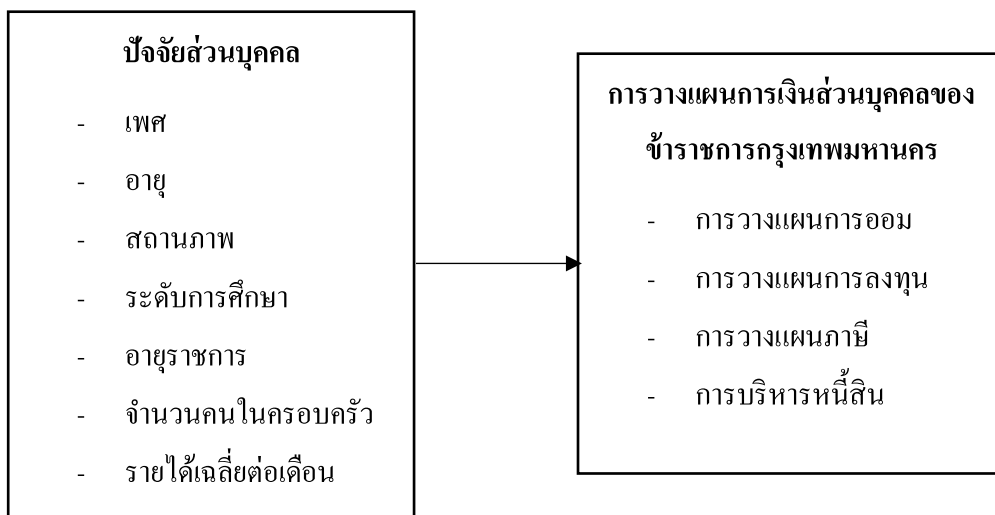
ขอบเขตด้านระยะเวลา

การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างเดือนกรกฎาคม 2565 ถึง สิงหาคม 2565

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึงการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลให้แก่ข้าราชการกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเป็นข้อมูลให้กับสถาบันการเงินในประเทศไทย ในการพัฒนาปรับปรุงผลิตภัณฑ์ทางการเงินให้เหมาะสมกับลักษณะการวางแผนทางการเงินของข้าราชการกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย



แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

Hallman and Rosenbloom (2543) ให้นิยามของการวางแผนทางการเงินไว้ว่าเป็นกระบวนการประเมิน สรรค์สร้าง และนำแผนทางการเงินของแต่ละบุคคลไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายทางการเงินที่แต่ละบุคคลต้องการให้บรรลุภายใต้เงื่อนไขเฉพาะของแต่ละบุคคล

Reilly, F.K. and Norton, E. (2549) ได้ระบุว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคลย่อมแตกต่างกันไป และเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงชีวิตและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ดังนั้นการวางแผนการเงินส่วนบุคคลควรมีความสอดคล้องกับอายุ สถานะการเงิน เป้าหมายในชีวิต และความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของบุคคล

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออม

เกษมศรี ปุชนียวงศ์ (2558) ได้ให้นิยามของการออมหมายถึง ส่วนหนึ่งของรายได้ปัจจุบันที่ไม่นำไปใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค แต่มีจุดประสงค์เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายเพื่อการต่างๆ ในอนาคต โดยการออมของประชาชนทั่วไปจัดได้เป็นการออมภาคครัวเรือนในทางเศรษฐศาสตร์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม ประกอบด้วยปัจจัยโดยตรงจากตัวบุคคล และปัจจัยทาง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน

อนิสา เซ็นนันท์ (2547:33-35) ได้ให้ความหมายการลงทุนคือ การเสียดุลเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคตร่วมกับการนำเงินที่มีไปใช้สร้างผลตอบแทนให้มากขึ้น ซึ่งสิ่งที่จะต้องพบคู่กับการลงทุนอยู่เสมอ คือ ความเสี่ยง โดยถ้าต้องการผลตอบแทนสูงแล้วความเสี่ยงที่พบก็จะสูงตามไปด้วย เราซึ่งอยู่ในฐานะผู้ลงทุนเองจึงต้องบริหารจัดการการเงินให้ดี เพื่อป้องกันความเสี่ยงอันอาจจะเกิดจากการลงทุนนั้น เพราะเราต้องรับผิดชอบความเสี่ยงจากการขาดทุน หรือการไม่ได้รับเงินคืนคืนด้วยตนเอง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนภาษี

Lawrence J. Gitman, Michael D. Joehnk, Randall S. Billingsley (2553) ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนภาษี หมายถึง การชำระภาษีอย่างถูกต้องครบถ้วนด้วยจำนวนน้อยที่สุด แต่ไม่ใช่เป็นการหลีกเลี่ยงภาษี การลดภาระการเสียภาษีมียุทธศาสตร์หลายวิธีการ บุคคลจ่ายภาษีในเกือบทุกอย่างที่ซื้อ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าหรือบริการย่อมมีภาษีรวมอยู่ในรูปแบบต่างๆ นอกจากนี้จำนวนภาษีที่จะต้องจ่ายจะแปรผันไปตามรายได้หรือมูลค่าของสิ่งของ ซึ่งอาจมีการจ่ายภาษีน้อยแตกต่างกันไปในแต่ละปี

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารหนี้สิน

อัญญาวัฒน์ กิตติพลดีงาม (2554) ได้ให้ความหมายคำว่า หนี้สิน (Liabilities) หมายถึง ภาระผูกพันตามกฎหมาย ที่อาจเกิดจากการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ซึ่งบุคคลมีต่อบุคคลอื่น ในรูปแบบของการกู้ยืมเงินหรือการใช้บริการเป็นเงินเชื่อตามที่บุคคลได้ดำเนินการไว้ตั้งแต่ในอดีตหรือในปัจจุบันและบุคคล

จำเป็นต้องชำระคืนหนี้สินให้หมดไปในอนาคตภายในเวลาที่ได้ตกลงไว้ ด้วยเงินสด สิ่งของ สินทรัพย์อื่น หรือการให้บริการใดก็ตามแต่

ข้อมูลเกี่ยวกับกรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานคร (กทม.) เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีหน้าที่บริหารจัดการพื้นที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร ตามกฎหมายพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ซึ่งมีผลให้กรุงเทพมหานครมีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นนครหลวง และให้แบ่งเขตพื้นที่ปกครองของกรุงเทพมหานครออกเป็นเขตและแขวงตามลำดับ โดยปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีเขตพื้นที่จำนวน 50 เขต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุพรรณษา รัตนานนท์ (2551) ได้ทำการศึกษาการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการบำนาญ ภูมิศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีการศึกษาในเรื่องรายได้ ค่าใช้จ่าย การออม ภาระหนี้สิน และการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยผลการศึกษาด้านรายได้พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้จากบำนาญเป็นหลัก จำนวน 10,001-20,000 บาท และมีรายได้อื่นๆเฉลี่ยไม่เกิน 5,000 บาท ไม่มีภาระหนี้สิน และส่วนใหญ่มีเป้าหมายในการออมเงินและมีเงินออมเก็บสะสมสำหรับตนเอง โดยเก็บไว้เป็นเงินสดฝากธนาคารประเภทเงินฝากออมทรัพย์เป็นหลัก ทางด้านการวางแผนทางการเงินพบว่า ส่วนใหญ่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินประจำเดือน ส่วนกลุ่มที่ไม่มีจัดการทำงานประมาณรายจ่ายประจำเดือนเนื่องจากไม่สามารถประมาณการค่าใช้จ่ายในอนาคตได้

จิตต์อารี ทะวิลลา (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง 6 ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากที่สุด มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีสถานภาพสมรส มีอายุราชการมากกว่า 25 ปี และมีเงินเดือนอยู่ระหว่าง 20,001-25,000 บาท กลุ่มตัวอย่างมีการประมาณการค่าใช้จ่าย แต่ไม่มีการบันทึก/จัดทำบัญชี ในด้านการออมอยู่ในระดับมาก โดยมีอุปสรรคของการออม คือระดับรายได้ที่ไม่เพียงพอและมีความจำเป็นที่ต้องช่วยเหลือทางบ้าน ในด้านการก่อกู้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มักจะกู้ยืมเงินเพื่อแก้ปัญหารายได้ไม่เพียงพอ

นางนัคมณ อ่อนพุทธา (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัยการจัดการการเงินในครัวเรือนของประชาชนในเขตตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41-50 ปี การศึกษาระดับประถมศึกษา รายได้ไม่เกิน 10,000 บาท มีระดับความเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินในครัวเรือนในภาพรวมระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการวางแผนการเงินในครัวเรือน มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาคือ การจัดการการออมในครัวเรือน และการจัดการหนี้สินในครัวเรือน ตามลำดับ ซึ่งปรากฏผลในด้านการจัดการการออม พบว่ามีระดับมาก

ลัดดาวัลย์ แสงศรีจันทร์ (2561) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) จังหวัดพะเยา ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีรายได้ไม่เกิน 30,000 บาท ส่วนผลการศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนการบริหารการเงินส่วนบุคคลนั้น กลุ่มตัวอย่าง

ส่วนมากมีการวางแผนการออมและการลงทุนมากที่สุด อันดับสองคือด้านการวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ และรองลงมาคือ การวางแผนการบริหารหนี้สิน และการวางแผนทางด้านภาษีตามลำดับ

ชฎาพร คุณชื่น (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการวางแผนทางการเงินในระดับปานกลาง ในด้านรายได้มีระดับความคิดเห็นปานกลาง ด้านการใช้จ่ายมีระดับความคิดเห็นปานกลาง ด้านการออมมีระดับความคิดเห็นปานกลาง และด้านการลงทุนมีระดับความคิดเห็นปานกลาง

ภาวิณี สุขมั้น (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการวางแผนทางการเงินของพนักงานบริษัท บีบี เทคโนโลยี จำกัด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 26-30 ปี การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มีสถานภาพสมรส และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 10,001-20,000 บาท และได้ศึกษาพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ด้านการลงทุน ด้านวางแผนเกษียณ ด้านภาษี ด้านประกันชีวิต ตามลำดับ และด้านมรดกมีความสำคัญปานกลาง

ประกายมาศ แสงทวย (2563) ได้ทำการศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 20-30 ปี การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี และส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ โดยภาพรวมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนค่าใช้จ่าย และการวางแผนหนี้สินอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การวางแผนการออม และการลงทุน การวางแผนป้องกันความเสี่ยง การวางแผนภาษี และการวางแผนมรดก ตามลำดับ

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Approach) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้าราชการกรุงเทพมหานคร 19,657 คน (ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร เดือนมิถุนายน 2565)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการของ ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5% ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ต้องไม่ต่ำกว่า 392.02 คน ผู้วิจัยจึงเก็บตัวอย่างในการศึกษานี้ที่ 400 คน จากประชากรทั้งหมด 19,657 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยเลือกตอบแบบคำตอบเดียว จำนวน 7 ข้อ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายการ จำนวนคนในครอบครัว และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล แบ่งเนื้อหาเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การวางแผนการออม การวางแผนการลงทุน การวางแผนภาษี และการบริหารหนี้สิน โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นชนิดมาตราประเมินแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด=5, มาก=4, ปานกลาง=3, น้อย=2, น้อยที่สุด=1

การตรวจคุณภาพเครื่องมือ

สร้างแบบสอบถาม การวางแผนทางการเงินของข้าราชการกรุงเทพมหานคร และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่ามีความครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงและความถูกต้องของเนื้อหา ตลอดจนไปถึงความชัดเจนและการใช้ภาษาที่เหมาะสมของข้อคำถาม ซึ่งมีเกณฑ์พิจารณาคะแนน IOC ดังนี้

1. ข้อคำถามที่มีคะแนน IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีความเที่ยงตรงใช้ได้
2. ข้อคำถามที่มีคะแนน IOC ต่ำกว่า 0.50 ไม่สามารถใช้ได้ ต้องปรับปรุง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ จากการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามผ่านทางออนไลน์ โดยใช้ Google Form

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับวิเคราะห์เพื่อบรรยายปัจจัยส่วนบุคคล
2. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สำหรับการวิเคราะห์การวางแผนการเงิน

ส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมดจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 และรองลงมาคือเพศชาย จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5 ส่วนใหญ่มีอายุ 36-45 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3

รองลงมาคือ อายุ 46-55 ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 มีอายุ 26-35 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 มีอายุ 56 ปีขึ้นไป จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และกลุ่มตัวอย่างอายุไม่เกิน 25 ปี จำนวน 28 คน มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.0 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมาสถานภาพโสด จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 64.0 รองลงมาคือระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีอายุราชการ 11-15 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็น ร้อยละ 24.7 รองลงมาคืออายุราชการ 6-10 ปี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 อายุราชการ 16-20 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 อายุราชการไม่เกิน 5 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 และอายุราชการ 21 ปีขึ้นไป จำนวน 38 คน มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.5 ส่วนใหญ่มีจำนวนคนในครอบครัว 3 คน จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมาคือจำนวนคนในครอบครัว 4 คนขึ้นไป จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 จำนวนคนในครอบครัว 2 คน จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 และจำนวนคนในครอบครัว 1 คน จำนวน 51 คน มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.8 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,000 – 34,999 บาท จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาคือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 – 24,999 บาท จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,000 – 44,999 บาท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 45,000 – 54,999 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 55,000 บาทขึ้นไป จำนวน 28 คน มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.0

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการวางแผนการออม ด้านการวางแผนภาษี ด้านการบริหารหนี้สิน และด้านการวางแผนการลงทุน ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า มีผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 มีอายุ 36-45 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 สถานภาพสมรส จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 64.0 มีอายุราชการ 11-15 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็น ร้อยละ 24.7 มีจำนวนคนในครอบครัว 3 คน จำนวน 140 คน คิดเป็น ร้อยละ 35.0 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,000 – 34,999 บาท

ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับความคิดเห็น

อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการวางแผนการออม ด้านการวางแผนภาษี ด้านการบริหารหนี้สิน และด้านการวางแผนการลงทุน ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการวางแผนการออม ด้านการวางแผนภาษี ด้านการบริหารหนี้สิน และด้านการวางแผนการลงทุน ตามลำดับ

1. ด้านการวางแผนการออม

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนการออม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การมีเป้าหมายในการออมเงินที่ชัดเจน และการเก็บออมในหลากหลายสินทรัพย์ เช่น เงินสด เงินฝาก ฯลฯ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ การกำหนดสัดส่วนเงินออมให้สอดคล้องกับเป้าหมาย การวางแผนการออมทั้งระยะสั้นและระยะยาว และการติดตามผลในการออมและทบทวนแผนในการออมเป็นประจำ ตามลำดับ และข้อที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ การจัดสรรรายได้เป็นเงินออมก่อนนำเงินรายได้หลังหักเงินออมไปใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตต์อารี ทะวิลลา (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง 6 ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากที่สุด มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีสถานภาพสมรส มีอายุราชการมากกว่า 25 ปี และมีเงินเดือนอยู่ระหว่าง 20,001-25,000 บาท กลุ่มตัวอย่างมีการประมาณการค่าใช้จ่ายแต่ไม่มีการบันทึก/จัดทำบัญชี ในด้านการออมอยู่ในระดับมาก โดยมีอุปสรรคของการออม คือระดับรายได้ที่ไม่เพียงพอและมีความจำเป็นที่ต้องช่วยเหลือทางบ้าน ในด้านการก่อหนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มักจะกู้ยืมเงินเพื่อแก้ปัญหารายได้ไม่เพียงพอ

2. ด้านการวางแผนการลงทุน

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนการลงทุน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ การกำหนดเป้าหมายในการลงทุน และการวิเคราะห์และตัดสินใจเลือกสินทรัพย์ในการลงทุนด้วยตนเอง ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ การติดตามและทบทวนแผนการลงทุนสม่ำเสมอ การวางแผนการลงทุนให้สอดคล้องกับเป้าหมาย การจัดสรรเงินลงทุนกระจายความเสี่ยงไปยังสินทรัพย์หลายประเภท และการมีความรู้ความเข้าใจสินทรัพย์ในการลงทุนและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชญาพร คุณชื่น (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการวางแผนทางการเงินในระดับปานกลาง ในด้านรายได้มีระดับความคิดเห็นปานกลาง ด้านการใช้จ่ายมีระดับความคิดเห็นปานกลาง ด้านการออมมีระดับความคิดเห็นปานกลาง และด้านการลงทุนมีระดับความคิดเห็นปานกลาง

3. ด้านการวางแผนภาษี

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนภาษี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การชำระภาษีในเวลาที่กำหนด และการเสียภาษีอากร โดยถูกต้องและครบถ้วน ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ การมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องภาษี การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อลดภาระทางภาษีได้อย่างเต็มที่ ตามลำดับ และข้อที่มีระดับความคิดเห็นระดับปานกลาง คือ การคำนวณภาษีที่ต้องชำระล่วงหน้า ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวินี สุขมัน (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการวางแผนทางการเงินของพนักงานบริษัท บีบี เทคโนโลยี จำกัด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 26-30 ปี การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มีสถานภาพสมรส และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 10,001-20,000 บาท และได้ศึกษาพฤติกรรมกรรมการวางแผนทางการเงินของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ด้านการลงทุน ด้านวางแผนเกษียณ ด้านภาษี ด้านประกันชีวิต ตามลำดับ และด้านมรดกมีความสำคัญปานกลาง

4. ด้านการบริหารหนี้สิน

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร ด้านการบริหารหนี้สิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ การชำระหนี้โดยตรงเวลา การควบคุมระดับหนี้สินไม่ให้กระทบกับสภาพคล่อง การชำระหนี้อย่างเต็มจำนวนทุกครั้ง การใช้ตัวช่วยในการชำระหนี้ เช่น การรีไฟแนนซ์ ฯลฯ และการวางแผนหนี้สินก่อนการก่อนหนี้ ตามลำดับ และข้อที่มีระดับความคิดเห็นระดับปานกลาง คือ การทำบัญชีหนี้สินอย่างละเอียด และการก่อหนี้ที่สร้างมูลค่าเพิ่ม ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนางนัทคน อ่อนพุทธา (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัยการจัดการการเงินในครัวเรือนของประชาชนในเขตตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41-50 ปี การศึกษาระดับประถมศึกษา รายได้ไม่เกิน 10,000 บาท มีระดับความเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินในครัวเรือนในภาพรวมระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการวางแผนการเงินในครัวเรือน มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาคือ การจัดการการออมในครัวเรือน และการจัดการหนี้สินในครัวเรือน ตามลำดับ ซึ่งปรากฏผลในด้านการจัดการการออม พบว่ามีระดับมาก

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ดังนี้

1. การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนการออม พบว่าอยู่ในระดับ มาก

สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ ทุกคนจำเป็นต้องมีเป้าหมายในการออมเงินที่ชัดเจน เป้าหมายในการออม อาจจะแตกต่างกันไปตามแต่ละความต้องการของบุคคล เช่น การออมเงินเพื่อการเกษียณซึ่งถือเป็นเป้าหมายระยะยาว โดยทุกคนควรกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน กำหนดรายละเอียดให้ครบถ้วน เช่น จำนวนเงินที่ต้องการออม ระยะเวลาในการออม เป็นต้น, ทำการเก็บออมในหลากหลายสินทรัพย์ โดยเลือกสินทรัพย์ที่เหมาะสมกับเป้าหมายของตนเอง เช่น เงินออมเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉินก็ควรเก็บออมในสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูง, การกำหนดสัดส่วนการออมให้เหมาะสมกับเป้าหมาย โดยเริ่มจากการทบทวนเป้าหมายในการออม จำนวนเงินออมที่ต้องการ ระยะเวลาในการออม เช่นหากมีความจำเป็นต้องออมเงินเพื่อใช้จ่ายในระยะสั้น อาจจำเป็นต้องแบ่งรายได้เป็นเงินออมจำนวนมากขึ้น เป็นต้น

2. การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนการลงทุน พบว่าอยู่ในระดับ มาก

สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ ทุกคนจำเป็นต้องมีเป้าหมายในการลงทุน โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการลงทุน ผลตอบแทนที่ต้องการ และความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เพื่อให้สามารถวางแผนและตัดสินใจการลงทุนได้อย่างเหมาะสม, ทุกคนควรวิเคราะห์ และตัดสินใจเลือกสินทรัพย์ในการลงทุนด้วยตนเอง เนื่องจากแต่ละคนมีเป้าหมายในการลงทุนที่แตกต่างกัน สามารถรับความเสี่ยงได้ไม่เท่ากัน การลงทุนตามคนอื่นโดยไม่ศึกษาวิเคราะห์ให้ดีด้วยตนเองก่อน อาจส่งผลให้การลงทุนไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย, ทำการติดตามและทบทวนแผนการลงทุนอย่างสม่ำเสมอ โดยการลงทุนย่อมมีความเสี่ยงและความไม่แน่นอน การติดตามผลและทบทวนแผนการลงทุนสม่ำเสมอจะทำให้เราสามารถรับมือกับความไม่แน่นอนต่างๆ

3. การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนภาษี พบว่าอยู่ในระดับ มาก

สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ การชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยเมื่อถึงสิ้นปีบุคคลควรเตรียมข้อมูลรายได้ สิทธิประโยชน์ทางภาษี และเอกสารต่างๆ ให้พร้อมและยื่นเสียภาษีทันทีที่ทำได้ เนื่องจากการเสียภาษีล่าช้าจะทำให้เราเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น, การเสียภาษีอากรอย่างถูกต้องและครบถ้วน ทุกคนควรวางแผนภาษีที่ต้องชำระล่วงหน้าและตรวจสอบเอกสารให้เรียบร้อยก่อนการยื่นภาษี เพื่อดำเนินการเสียภาษีอย่างถูกต้องครบถ้วน ในปัจจุบันมีตัวช่วยในการคำนวณภาษีซึ่งสามารถใช้งานได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย ซึ่งช่วยให้บุคคลสามารถคำนวณภาษีของตนเองได้อย่าง, ความรู้ความเข้าใจในเรื่องภาษี กรมสรรพากรควรจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ในการให้ความรู้ทางภาษี หรือจัดอบรมให้ความรู้ทางภาษีกับบุคคลทั่วไปเพื่อสนับสนุนให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องภาษี และสามารถเสียภาษีได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน

4. การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร ด้านการบริหารหนี้สิน พบว่าอยู่ในระดับ มาก

สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ ชำระหนี้สินอย่างตรงเวลา ทุกคนจำเป็นต้องมีวินัยในการชำระหนี้สิน ดำเนินการชำระหนี้สินอย่างตรงเวลา ปัจจุบันมีตัวช่วยอย่างการตั้งค่าการหักบัญชีอัตโนมัติ ซึ่งสามารถ

ป้องกันการหลงลืม โดยการชำระหนี้สินล่าช้าจะส่งผลต่อประวัติเครดิต ทำให้การทำธุรกรรมทางการเงินในอนาคตยากยิ่งขึ้น, การควบคุมระดับหนี้สินไม่ให้กระทบกับสภาพคล่องทางการเงิน โดยก่อนการก่อหนี้สินทุกคนควรประเมินสถานะทางการเงินของตนเอง ดูจำนวนรายได้ ค่าใช้จ่ายประจำ ไม่ควรก่อหนี้สินมากจนกระทบต่อสภาพคล่องทางการเงินของตนเอง หรือควรมีเงินสำรองที่เพียงพอในการชำระหนี้ในกรณีฉุกเฉิน, การชำระหนี้เต็มจำนวน ก่อนการก่อหนี้บุคคลควรประเมินความสามารถในการชำระหนี้ เพื่อชำระหนี้ได้อย่างเต็มจำนวนและตรงเวลาได้ ไม่ควรชำระขั้นต่ำเนื่องจากจะทำให้เกิดดอกเบี้ยที่มากขึ้นและทำให้ระยะเวลาในการชำระหนี้ต้องยืดออกไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยตัวแปรอื่นให้หลากหลายเพิ่มเติม เนื่องจากยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล การศึกษาตัวแปรให้หลากหลาย จะทำให้สามารถเข้าใจการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเชิงลึก และครอบคลุมรอบด้านมากยิ่งขึ้น
2. ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษากลุ่มประชากรข้าราชการกรุงเทพมหานครเท่านั้น ซึ่งยังไม่ครอบคลุมบุคลากรทั้งหมดของกรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบไปด้วย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และอาสาสมัครต่างๆ ในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาในประชากรกลุ่มอื่นเพิ่มเติม เช่น กลุ่มประชากรในจังหวัดอื่น ข้าราชการ บุคลากรในส่วนราชการอื่น หรือบุคลากรในภาคเอกชน เนื่องจากกลุ่มประชากรที่แตกต่างกันย่อมมีลักษณะพื้นฐานที่แตกต่างกันไปซึ่งอาจส่งผลให้การศึกษาวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของแต่ละกลุ่มประชากรมีความแตกต่างกัน การศึกษาในกลุ่มประชากรที่หลากหลายจะทำให้เราเห็นข้อมูลที่รอบด้านมากยิ่งขึ้นและสามารถนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้ในกลุ่มประชากรต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- เกษมศรี ปุชนียวัฒน์. (2558). การตระหนักรู้และพฤติกรรมการออมเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของกลุ่มบุคคลช่วงอายุระหว่าง 25 - 35 ปี. เศรษฐศาสตร์ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิตต์อารี ทะวิลลา. (2553). การบริหารการเงินส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง 6. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชฎาพร คุณชื่น. (2562). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นัคนม อ่อนพุทธา. (2559). การจัดการการเงินในครัวเรือนของประชาชนในเขตตำบลฟ้าหยาดอำเภอมาหาชะชัย จังหวัดยโสธร. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- ประกายมาศ แสงทวย. (2563). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภาวินี สุขมั่น. (2563). การวางแผนทางการเงินของพนักงานบริษัท บีบี เทคโนโลยี จำกัด. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ลัดดาวัลย์ แสงศรีจันทร์. (2561). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) จังหวัดพะเยา. การค้นคว้าแบบอิสระ บธ.ม., มหาวิทยาลัยพายัพ, เชียงใหม่.

สุพรรณยา รัตนานนท์. (2551). การศึกษาการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการบำนาญ กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ บธ.ม., มหาวิทยาลัยพายัพ, เชียงใหม่.

อนิศา เซ็นนันท์. (2547). เงินทองของมีค่า : ระดับชั้นมัธยมศึกษา ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-6). กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

อัญญาวัฒน์ กิตติพลดีงาม. (2554). การประยุกต์ใช้แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการแก้ปัญหาหนี้สินที่เกิดจากโครงการสินเชื่อเพื่อคุณภาพชีวิตของข้าราชการกองบิน 2 จังหวัดลพบุรี. หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความ มั่นคง. คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.

G. Victor Hallman and Jerry S. Rosenbloom. (2543). Personal Financial Planning, 7th Edition, McGraw-Hill.

Gitman, L.J. and Joehnk, M.D. and Billingsley, R.S. (2010). Personal Financial Planning 12th Edition. Mason, OH: Thomson

Reilley, F.K. and Norton, E. (2006). Investments 7th edition. Thomson South – Western, Toronto: Canada